

2. Andet anbringende om en tilsidesættelse af artikel 107, stk. 1, TEUF, fordi Kommissionen fejlagtigt tilregnede den franske stat indgåelsen af aftalen om lufthavnstjenester og aftalen om markedsføringstjenester.
3. Tredje anbringende om en tilsidesættelse af artikel 107, stk. 1, TEUF, fordi Kommissionen ikke anvendte det »markedsøkonomiske investorprincip« korrekt.

Sagsøgerne har gjort gældende, at Kommissionen med urette nægtede at lægge en sammenlignende analyse til grund, hvilket ville have ført til en konstatering af, at der ikke forelå statsstøtte til fordel for sagsøgerne. Subsidiært er det blevet gjort gældende, at Kommissionen anvendte åbenbart utilstrækkelige, ukontrollerede og upålidelige oplysninger ved sin beregning af lufthavnens indtjening, anvendte en for kort tidshorisont, tilsidesatte de netværksektornaliteter, som lufthavnen kunne forvente at opnå ved sin forbindelse med Ryanair, undlod at tilkende markedsføringstjenesterne en passende værdi og forkastede rationalet bag lufthavnens beslutning om at købe sådanne ydelser.

4. Fjerde anbringende om en tilsidesættelse af artikel 107, stk. 1, TEUF og art. 108, stk. 2, TEUF, idet Kommissionen foretog et åbenbart fejlskøn og en retlig fejl, idet den fandt, at støtten til Ryanair og Airport Marketing Services var lig med Angoulême lufthavns samlede marginale tab i stedet for den faktiske fordel for Ryanair og Airport Marketing Services. Kommissionen burde have undersøgt, i hvilket omfang den påståede fordel faktisk blev videregivet til Ryanair's passagerer. Endvidere undlod Kommissionen at kvantificere den mulige fordel, som Ryanair måtte have nydt via Angoulême lufthavns betalingsstrømme vedrørende priser, der (angiveligt) var mindre end omkostningerne. Endelig undlod Kommissionen at give en passende forklaring på, hvorfor tilbagesøgning af det i afgørelsen angivne støttebeløb var nødvendigt for at sikre genetableringen af omstændighederne før betalingen af støtten.

Sag anlagt den 5. marts 2015 — Deza mod ECHA

(Sag T-115/15)

(2015/C 178/16)

Processprog: tjekkisk

Parter

Sagsøger: Deza a.s. (Valašské Meziříčí, Den Tjekkiske Republik) (ved advokat P. Dejl)

Sagsøgt: Det Europæiske Kemikalieagentur

Sagsøgerens påstande

- Afgørelse truffet af den administrerende direktør for Det Europæiske Kemikalieagentur den 12. december 2014 med referencen ED/108/2014, som ajourfører og supplerer den nuværende bestemmelse vedrørende stoffet DEHP på listen over stoffer, der eventuelt skal optages i bilag XIV til forordning (EF) nr. 1907/2006 ⁽¹⁾, annulleres.
- Sagsøgte tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Til støtte for søgsmålet har sagsøgeren anført fire anbringender.

1. Første anbringende om, at den anfægtede afgørelse er truffet ultra vires

Sagsøgeren har gjort gældende, at den anfægtede afgørelse er truffet ultra vires med den begrundelse, i) at forordning nr. 1907/2006 ikke gør det muligt for sagsøgte at ajourføre listen med henblik på en eventuel optagelse i bilag XIV som omhandlet i den nævnte forordnings artikel 59, stk. 1, ii) at sagsøgeren forud for vedtagelsen af den anfægtede afgørelse havde iværksat en procedure, som var i strid med artikel 59 i forordning nr. 1907/2006, iii) og at den anfægtede afgørelse og den af sagsøgte iværksatte procedure forud for dens vedtagelse, omgår den procedure, der er af Rådet for Den Europæiske Union og Europa-Parlamentet er fastsat med henblik herpå.

2. Andet anbringende om den anfægtede afgørelses tilsidesættelse af retssikkerhedsprincippet

Sagsøgeren har i denne henseende gjort gældende, at den anfægtede afgørelse tilsidesætter retssikkerhedsprincippet, idet i) den identificerer stoffet bis-(2-ethylhexyl)phthalat (DEHP) som et stof med hormonforstyrrende egenskaber, selv om EU-retten hverken definerer dette stof eller kriterierne for dets identifikation, og at denne definition eller disse kriterier udarbejdes af Kommissionen på baggrund af Rådets og Europa-Parlamentets forordninger og afgørelser, og ii) at denne afgørelse er blevet vedtaget inden for rammerne af en procedure, som stadig er i gang — dog på et fremskredent stadium — vedrørende godkendelse af stoffet DEHP, der er identificeret som reproduktionstoksisk som omhandlet i artikel 57, litra c), i forordning nr. 1907/2006.

3. Tredje anbringende om den omstændighed, at den anfægtede afgørelse ikke er baseret på overbevisende og objektive videnskabelige resultater

I denne forbindelse har sagsøgeren anført, at den anfægtede afgørelse er ukorrekt, eftersom den ikke er baseret på overbevisende og objektive videnskabelige resultater, der fastslår, at stoffet DEHP opfylder alle kriterierne i artikel 57, litra f), i forordning nr. 1907/2006.

4. Fjerde anbringende om tilsidesættelsen af sagsøgerens rettigheder og principperne i konventionen til beskyttelse af menneskerettigheder og grundlæggende frihedsrettigheder og i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder

Sagsøgeren har i denne henseende gjort gældende, at den anfægtede afgørelse og den af sagsøgte iværksatte procedure, som gik forud for vedtagelsen af denne afgørelse, tilsidesætter sagsøgerens rettigheder samt principperne i konventionen til beskyttelse af menneskerettigheder og grundlæggende frihedsrettigheder og i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder, heriblandt retssikkerhedsprincippet, retten til en retfærdig rettergang og ejendomsretten.

⁽¹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1907/2006 af 18.12.2006 om registrering, vurdering og godkendelse af samt begrænsninger for kemikalier (REACH), om oprettelse af et europæisk kemikalieagentur og om ændring af direktiv 1999/45/EF og ophævelse af Rådets forordning (EØF) nr. 793/93 og Kommissionens forordning (EF) nr. 1488/94 samt Rådets direktiv 76/769/EØF og Kommissionens direktiv 91/155/EØF, 93/67/EØF, 93/105/EF og 2000/21/EF (EFT L 139, s. 1).

Sag anlagt den 6. marts 2015 — Fortischem mod Kommissionen

(Sag T-121/15)

(2015/C 178/17)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøger: Fortischem a.s. (Nováky, Slovakiet) (ved advokaterne C. Arhold, P. Hodál og M. Staroň)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen

Sagsøgerens påstande

— Artikel 1, 3, 4 og 5 i Kommissionens afgørelse af 15. oktober 2014 om Slovakiets statsstøtte SA.33797 (2013/C) (ex 2013/NN) (ex 2011/CP) til fordel for NCHZ annulleres.

— Europa-Kommissionen tilpligtes at betale sagens omkostninger.